A°. 1887 N°. 18.

PUBLICATIE-BLAD.

PUBLICATIE,

houdende afkondiging van het Koninklijk besluit van den 15n. Juli 1887 (Staatsblad N°. 138) waarbij wordt bepaald dat de wet van 25 Juli 1871 (Staatsblad N°. 91), houdende regeling van de bevoegdheid der Consulaire ambtenaren tot het opmaken van burgerlijke akten, en van de Consulaire regtsmagt, zooals die bij latere wetten is gewijzigd en aangevuld, in haar geheel in het Staatsblad zal worden geplaatst.

IN NAAM DES KONINGS!

DE GOUVERNEUR van Curaçao,

Van 's Konings wege den last ontvangen hebbende tot afkondiging van onderstaand Koninklijk besluit:

STAATSBLAD
VAN HET
KONINKRIJK DER NEDERLANDEN.

(**No. 138.**) **Besluit** *van den 15den Juli 1887, waarbij wordt bepaald dat de wet van 25 Juli 1871 (Staatsblad N°. 91), houdende regeling van de bevoegdheid der consulaire ambtenaren tot het opmaken van burgerlijke akten, en van de consulaire regtsmagt, zooals die bij latere wetten is gewijzigd en aangevuld, in haar geheel in het* Staatsblad *zal worden geplaatst.*

——o——

WIJ WILLEM III, BIJ DE GRATIE GODS, KONING DER NEDERLANDEN, PRINS VAN ORANJE-NASSAU, GROOT HERTOG VAN LUXEMBURG ENZ., ENZ., ENZ.

Op de voordracht van onze Ministers van Buitenlandsche Zaken, van 5 Juli 1887, 1ste afdeeling, N°. 3828, en van Justitie, van 8 Juli 1887, N°. 130, 1/2a afdeeling;

Gelet op de wetten van 25 Juli 1871 (*Staatsblad* N°. 91) 9 November 1875 (*Staatsblad* N°. 201), en 15n. April 1886 (*Staatsblad* N°. 63);

Hebben goedgevonden en verstaan te gelasten, dat eerstgenoemde wet, zooals die bij de overige hierboven genoemde wetten is gewijzigd en aangevuld, door bijvoeging in haar geheel bij dit besluit, in het *Staatsblad* zal worden geplaatst.

Onze Ministers van Buitenlandsche Zaken en van Justitie zijn belast met de uitvoering van dit besluit, hetwelk in het *Staatsblad* zal worden geplaatst.

Soestdijk, den 15den Juli 1887.

WILLEM.

De Minister van Buitenlandsche Zaken,
V. KARNEBEEK.

De Minister van Justitie,
DU TOUR VAN BELLINCHAVE.

Uitgegeven den *vier en twintigsten* Augustus 1887.

De Minister van Justitie,
DU TOUR VAN BELLINCHAVE.

TEKST DER WET van den 25sten Juli 1871 (*Staatsblad* N°. 91), houdende regeling van de bevoegdheid der consulaire ambtenaren tot het opmaken van burgerlijke akten, en van de consulaire regtsmagt, zooals die is gewijzigd en aangevuld bij de wetten van den 9den November 1875 (*Staatsblad* N°. 201) en van den 15den April 1886 (*Staatsblad* N°. 63). (1)

EERSTE HOOFDSTUK.

Algemeene bepalingen.

Artikel 1.

Aan de consulaire ambtenaren, door Ons bij algemeenen maatregel, den Raad van State gehoord, aan te wijzen, en binnen het daarbij te bepalen ressort, wordt toegekend:

a. de bevoegdheid tot het opmaken van akten van den burgerlijken stand;
b. de bevoegdheid tot het opmaken van andere burgerlijke akten;
c. de uitoefening van regtsmagt; een en ander volgens de regelen bij deze wet te stellen.

---

(1) Art. 23 der wet van den 15den April 1886 (*Staatsblad* No. 63) luidt: "Deze wet treedt in werking op hetzelfde tijdstip waarop, ingevolge artikel 32 van de wet houdende regeling van de bevoegdheid der consulaire ambtenaren tot het opmaken van burgerlijke akten, en van de consulaire regtsmagt, het Wetboek van Strafrecht binnen het ressort der Nederlandsche consulat n verbindend wordt."

(Het Wetboek van Strafrecht is ingevolge art. 2 der wet van den 15den April 1886, *Staatsblad* No. 64, in *Nederland* in werking getreden op den 1sten September 1886).

Artikel 2.

Onder consulaire ambtenaren verstaat deze wet de consuls-generaal, de consuls, de vice-consuls en de consulaire agenten.

Artikel 3.

Bij afwezigheid of verhindering van den, ingevolge art. 1 aangewezen, consulairen ambtenaar, wordt deze vervangen door den ter plaatse zijner vestiging aanwezigen consulairen ambtenaar van minderen rang, en, bij ontstentenis van zoodanigen ambtenaar, door den persoon, die tot het waarnemen zijner betrekking aangewezen is.

Artikel 4.

De ingevolge art. 1 aangewezen consulaire ambtenaar kan, in het belang der dienst, eenen kanselier of eenen tolk benoemen, aan wien hij tevens de functien van griffier of deurwaarder kan opdragen, of, bij voorkomende omstandigheden, een persoon tijdelijk met de betrekking van kanselier, tolk, griffier of deurwaarder belasten.

Artikel 5.

De personen, krachtens het voorgaande artikel aangewezen of benoemd, leggen, alvorens hunne betrekking te aanvaarden, in handen van den consulairen ambtenaar, den volgenden eed (belofte) af:

"Ik zweer (beloof) getrouwheid aan den Koning, gehoorzaamheid aan de Grondwet en aan de Nederlandsche wetten, alsmede dat ik mijne betrekking getrouw zal waarnemen."

Vreemdelingen zijnde, zweren (beloven) zij, dat zij hunne betrekking getrouw en overeenkomstig de Nederlandsche wetten zullen waarnemen.

De eed kan door vreemdelingen ook in eene vreemde taal worden afgelegd.

Artikel 6.

Onverminderd de bijzondere regtsmagt, overeenkomstig het derde hoofdstuk dezer wet uitgeoefend door de ingevolge art. 1 *c* aangewezen ambtenaren, doen de hoogste consulaire ambtenaren, ter plaatse aanwezig, en bij ontstentenis van dezen zij die hen vervangen, in het hoogste ressort uitspraak.

1°. in geschillen, waarvan de kennisneming krachtens de met vreemde Staten gesloten of te sluiten verdragen tot hunne bevoegdheid behoort;

2°. in geschillen tusschen Nederlanders, die zich binnen hun ressort bevinden, mits deze bevoegd zijn tot het aangaan van dading of compromis en het onderwerp van het geschil daarvoor vatbaar is;

3°. in geschillen, betreffende de gagie of in 't algemeen de nakoming van verbindtenissen tusschen den schipper en de leden der bemanning of de passagiers van Nederlandsche koopvaardijschepen.

In de beide laatste gevallen, omschreven sub 2°. en 3°., alleen ingevolge van vrijwillige opdragt van alle in de zaak betrokken partijen.

Artikel 7.

De grossen van uitspraken en van akten, krachtens deze wet gedaan of verleden, voeren aan het hoofd de woorden: "In naam des Konings".

Deze grossen, mits in behoorlijken vorm opgemaakt en van de vereischte legalisatie voorzien, zijn uitvoerbaar in het Koningrijk en in zijne kolonien en bezittingen in andere werelddeelen.

Artikel 8.

Voor alle vonnissen, beschikkingen en akten, uit kracht van deze wet door de consulaire ambtenaren of hunne kanseliers opgemaakt of verleden, is het gebruik van elke levende taal geoorloofd, mits de gebezigde taal verstaan worde door partijen en door allen, die bij het opmaken of verlijden der akten verschijnen; of wel de inhoud vertolkt worde aan hen, die de gebezigde taal niet verstaan, door eenen volgens art. 68 dezer wet beëedigden tolk.

Artikel 9.

Voor de toepassing dezer wet worden met Nederlanders gelijk gesteld zij, die, overeenkomstig de Staatsverdragen of het gebruik, onder de bescherming staan van een Nederlandsch gezantschap of van Nederlandsche consulaten.

Artikel 10.

De ingevolge art. 1 c aangewezen consulaire ambtenaren kunnen, binnen de grenzen van hun ressort en onder goedkeuring van het hoofd van het Nederlandsche gezantschap, zoo er een is, zoodanige politie-reglementen vaststellen als waartoe zij, krachtens de Staatsverdragen of het gebruik, bevoegd zijn.

Deze zijn niet verbindbaar voordat zij, door aanplakking aan het consulaatsgebouw, zijn afgekondigd en in druk verkrijgbaar zijn gesteld.

Zij worden onmiddelijk na hunne afkondiging in afschrift medegedeeld aan Onzen Minister van Buitenlandsche Zaken en daarna bekend gemaakt in de *Nederlandsche Staatscourant.*

Artikel 11.

De overtreding dezer reglementen wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste zes dagen of met geldboete van ten hoogste vijf en twintig gulden.

De feiten, strafbaar gesteld bij deze reglementen, worden beschouwd als overtredingen in den zin van het Wetboek van Strafrecht.

TWEEDE HOOFDSTUK.

Bevoegdheid der consulaire ambtenaren tot het opmaken van burgerlijke akten.

Artikel 12.

De consulaire ambtenaren, door Ons aangewezen ingevolge art. a dezer wet, zijn, binnen hun ressort, ten behoeve van de aldaar aanwezige Nederlanders, bevoegd tot alle verrigtingen, aan de ambtenaren van den burgerlijken stand bij de Nederlandsche wetten opgedragen.

De aldus, overeenkomstig die wetten, door hen opgemaakte akten van den burgerlijken stand hebben gelijke kracht, als waren zij in het Koningrijk opgemaakt.

Met afwijking van het bij artikel 29 van het Burgerlijk Wetboek bepaalde, moeten de aangiften van geboorte in de consulaire ressorten binnen dertig dagen na de bevalling worden gedaan.

Artikel 13.

De afkondigingen, welke van huwelijken, door Nederlanders in een vreemd land aangegaan, volgens art. 138 Burgerlijk Wetboek, binnen het Koningrijk moeten plaats hebben, zijn ten aanzien van huwelijken, ten overstaan van een' consulairen ambtenaar gesloten, niet verpligtend, wanneer de echtgenooten geene woonplaats hebben, noch gedurende de laatste zes maanden gehad hebben binnen het Rijk.

Artikel 139 Burgerlijk Wetboek is ten deze toepasselijk.

Artikel 14.

De door de consulaire ambtenaren opgemaakte akten van den burgerlijken stand worden in één of meer registers ingeschreven.

Deze registers worden gehouden op de wijze bij het Burgerlijk Wetboek voorgeschreven; zij worden gewaarmerkt door de Nederlandsche gezanten of consulaire ambtenaren, welke Wij daartoe voor ieder consulaat aanwijzen.

Een der dubbelen wordt bewaard in de archieven van het consulaat; het andere aan Onzen Minister van Buitenlandsche Zaken opgezonden.

Artikel 15.

Afschriften der akten van geboorte, van overlijden en van huwelijksvoltrekking worden door den Minister van Buitenlandsche Zaken verzonden aan de ambtenaren van den burgerlijken stand der gemeenten, waar de ouders van hen, wier geboorte is aangegeven, woonplaats hebben of de overledenen woonplaats hadden, waar de huwelijksafkondigingen hebben plaats gehad, of, zoo dit in meer dan ééne gemeente is geschied, waar de bruidegom tijdens of binnen zes maanden vóór die afkondigingen gevestigd was.

Artikel 16.

De afschriften der akten, waarop het vorig artikel niet kan worden toegepast, worden verzonden aan den officier van justitie bij de arrondissements-regtbank te *Amsterdam* en ter griffie van die regtbank bewaard.

Artikel 16 *a*.

In lien aan de consulaire ambtenaren binnen eenig ressort wel de bevoegdheid tot het opmaken van akten van den burgerlijken stand, maar niet de uitoefening van regtsmagt is toegekend, wordt van de verzoeken tot aanvulling of verbering der registers van den burgerlijken stand, die binnen zoodanig ressort zijn of hadden behooren te worden gehouden, behoudens hooger beroep, kennis genomen door de arrondissements-regtbank te *s' Gravenhage*.

Artikel 17.

De consulaire ambtenaren, door Ons aangewezen ingevolge art. 1 *b* dezer wet, zijn binnen hun ressort, ten behoeve van de aldaar aanwezige Nederlanders, bevoegd tot alle verrigtingen, den notaris bij de Nederlandsche wetten opgedragen.

De door hen of te hunnen overstaan, overeenkomstig die wetten, verleden akten hebben gelijke kracht, als waren zij in het Koningrijk verleden.

De tarieven, voor de notarissen in Nederland van kracht, gelden ook voor de consulaire ambtenaren.

Nadere bepalingen dienaangaande kunnen door Ons, den Raad van State gehoord, worden vastgesteld.

Artikel 18.

De olographische en geheime testamenten door Nederlanders binnen het ressort van een der in het vorig artikel vermelde ambtenaren opgemaaakt, overeenkomstig de voorschriften van het Nederlandsche regt, zijn geldig, na bij dien ambtenaar in bewaring te zijn gesteld, mede met inachtneming van hetgeen dienaangaande in het Nederlandsche regt is bepaald.

Artikel 19.

Alle akten, opgemaakt ten overstaan der consulaire ambtenaren, zijn geldig ook wanneer de formaliteiten, bij de Nederlandsche wetten voorgeschreven, daarbij niet zijn in acht genomen, mits de redenen vermeldende, waarom het verzuim der voorgeschreven formaliteiten onvermijdelijk was.

DERDE HOOFDSTUK.

Consulaire regtsmagt.

EERSTE AFDEELING.

Algemeene bepalingen.

Artikel 20.

De consulaire regtsmagt wordt volgens deze wet uitgeoe-

fend door den consulairen ambtenaar alléén of door de consulaire regtbank.

Zoowel de consulaire ambtenaar als de consulaire regtbank wordt in de uitoefening der regtsmagt bijgestaan door een griffier.

Artikel 21.

Burgerlijke geschillen, aan de kennisneming der consulaire regters onderworpen, worden beslist volgens het Nederlandsch burgerlijk regt. In handelszaken komen ook behoorlijk bewezen handelsgebruiken, binnen het ressort van het consulaat of ter plaatse der handeling van kracht, in aanmerking.

Artikel 22.

Op strafbare feiten, door Nederlanders gepleegd binnen het ressort der volgens art. 1 *c* aangewezen consulaten, is het Nederlandsche strafregt van toepassing, voor zooverre daarvan in deze wet niet is afgeweken.

Artikel 22 *a*.

In de gevallen waarin in *Nederlandsch-Indië* gevangenisstraf moet worden ondergaan, wordt deze ondergaan overeenkomstig de aldaar geldende voorschriften, als gevangenisstraf.

Wanneer de veroordeelde behoort tot de inlandsche of daarmede gelijkgestelde bevolking van *Nederlandsch-Indië*, wordt de straf, overeenkomstig de bepalingen van het Wetboek van Strafrecht voor inlanders in *Nederlandsch-Indië*, vervangen door dwangarbeid buiten de ketting of wegzending naar een oord van ballingschap.

Artikel 22 *b*.

In de gevallen waarin in *Nederlandsch-Indië* hechtenis moet worden ondergaan, wordt deze ondergaan overeenkomstig de aldaar geldende voorschriften, als gevangenisstraf.

Wanneer de veroordeelde behoort tot de inlandsche of daarmede gelijkgestelde bevolking van *Nederlandsch-Indië*, wordt de hechtenis vervangen door de straffen, vermeld in de artikelen 5, 7°., 11 en 8 van het Wetboek van Strafrecht voor inlanders in *Nederlandsch-Indië*, volgens de aldaar gemaakte onderscheidingen.

Artikel 23.

Wanneer de bij artikel 22 bedoelde feiten in de bepaling van een misdrijf vallen, waarop, als maximum, eene gevangenisstraf van vier jaren of meer is gesteld, met uitzondering van de misdrijven, genoemd in de artikelen 181, 1°., 310 en

322 van het Wetboek van Strafregt, behoort de kennisneming daarvan aan de arrondissements regtbank te *Amsterdam* of aan den raad van Justitie te *Batavia*, naar mate zij zijn gepleegd in landen, gelegen aan deze of gene zijde van de *Kaap de Goede Hoop* en van *Kaap Hoorn*.

Artikel 24.

De consulaire ambtenaren kunnen de door de consulaire regtbanken tot meer dan zes maanden gevangenisstraf of hechtenis veroordeelde Nederlanders opzenden naar *Nederland* of naar *Nederlandsch-Indië*, volgens de onderscheiding bij art. 23 gemaakt, ten einde deze veroordeelden door de tusschenkomst van den officier van Justitie bij de arrondissements-regtbank te *Amsterdam* of bij den raad van justitie te *Batavia* aldaar hunne straf ondergaan.

De kosten van deze opzending, alsmede van die van beklaagden, welke in *Nederland* of in *Nederlandsch-Indië* teregt moeten staan, zijn begrepen onder de geregtskosten, die bij veroordeeling te hunnen laste worden gebragt.

Artikel 25.

Schippers van Nederlandsche schepen, op weg naar *Nederland* of *Nederlandsch-Indië*, zijn, tenzij zij geldige reden voor weigering hebben, verpligt te voldoen aan de vordering der consulaire ambtenaren om veroordeelden of beklaagden, benevens de stukken van overtuiging of tot de zaak betrekkelijk, tegen behoorlijke vergoeding aan boord te nemen.

Zij kunnen in geen geval genoodzaakt worden meer veroordeelden of beklaagden in te schepen dan ten bedrage van één vijfde der bemanning.

Artikel 26.

In de gevallen, waarin door den consulairen regter gevangenisstraf of hechtenis wordt opgelegd van niet meer dan zes maanden, staat het hem vrij te bepalen, dat deze binnen een bij het vonnis te stellen termijn zal kunnen worden vervangen door eene geldboete van niet minder dan één en niet meer dan vijf gulden voor elken dag gevangenisstraf of hechtenis.

Artikel 27.

De geldboete en geregtskosten in strafzaken, bij de consulaire vonnissen ten laste der veroordeelden gebracht, worden verhaald op de goederen van dezen en zelfs bij lijfsdwang.

De langste duur van den lijfsdwang wordt bij het vonnis bepaald. Deze kan in geen geval langer dan zes maanden duren.

De lijfsdwang kan niet meer worden toegepast wanneer vijf jaren na de geheele uitvoering der straf zijn verloopen, of wanneer het regt tot uitvoering der straf door verjaring is vervallen.

Artikel 28.

De tarieven voor de geregtskosten, zoo in burgerlijke als in strafzaken worden, zooveel mogelijk in overeenstemming met de in *Nederland* geldende, door ons, den Raad van State gehoord, vastgesteld.

Artikel 29.

De consulaire ambtenaar handhaaft, als eenig of als voorzittend regter, de orde bij de teregtzittingen.

De Nederlanders hebben vrijen toegang tot deze, behalve in de gevallen waarin, volgens de Nederlandsche wetgeving de zaak met gesloten deuren kan worden behandeld.

Artikel 30.

Van alle vonnissen en arresten, krachtens deze wet in het hoogste ressort gewezen, met uitzondering van de vonnissen der consulaire ambtenaren en van de vonnissen in strafzaken der consulaire regtbanken, is voorziening in cassatie toegelaten op de, wijze en in de gevallen bij de Nederlandsche wetgeving of met inachtneming van de onderscheiding der artt. 23 en 46, bij de Nederlandsch-Indische wetgeving vastgesteld.

Over de vonnissen, door den raad van justitie te *Batavia*, uit kracht dezer wet, in strafzaken in eersten aanleg of in hooger beroep gewezen, oordeelt het hoog geregtshof van *Nederlandsch-Indie* in revisie.

Artikel 31.

De bepalingen der vierde en vijfde afdeeling van dit hoofdstuk, betrekkelijk de regtspleging van de consulaire regters, zoo in burgerlijke als in strafzaken, worden voor zooveel noodig aangevuld door de voorschriften der Nederlandsche wetboeken van Burgerlijke Regtsvordering en van Strafvordering.

Artikel 32.

Veranderingen in het Nederlandsche regt, geldende binnen het ressort der Nederlandsche consulaten, zijn verbindend in de landen gelegen aan deze zijde van de *Kaap de Goede Hoop* en van *Kaap Hoorn*, binnen drie maanden, en in de landen gelegen aan gene zijde van die kapen, na verloop van zes maanden na hare inwerkingtreding in *Nederland*.

TWEEDE AFDELING.

Regterlijke bevoegdheid van den consulairen ambtenaar.

Artikel 33.

De consulaire ambtenaar neemt kennis, alléén en zonder hooger beroep, van alle vorderingen tegen Nederlanders in zijn ressort wonende of verblijvende, wanneer de vordering niet meer dan vijf en zeventig gulden beloopt.

Artikel 34.

Hij neemt kennis, alléén en zonder hooger beroep, van alle

overtredingen door Nederlanders binnen zijn ressort gepleegd, waarop geen zwaardere straf is gesteld dan hechtenis van zes dagen en eene geldboete van zestig gulden, alternatief of afzonderlijk.

Over de burgerlijke vordering tot vergoeding van kosten en schade, mits vijf en zeventig gulden niet te boven gaande alsmede over elken anderen eisch tot betering, ingesteld door de beleedigde partij, die zich in het geding over de strafzaak gevoegd heeft, doen de consulaire ambtenaren gelijktijdig met de strafzaak uitspraak.

Artikel 35.

Alle buitengeregtelijke handelingen, naar de Nederlandsche wetten in burgerlijke zaken aan de kantonregters en presidenten der arrondissements-regtbanken opgedragen, worden, overeenkomstig die wetten, door de consulaire ambtenaren verrigt.

DERDE AFDEEDING.

Zamenstelling en bevoegdheid der consulaire regtbanken. Voorziening tegen hare uitspraken.

Artikel 36.

De consulaire regtbank is zamengesteld uit den consulairen ambtenaar, als voorzitter, en twee bijzitters.

Artikel 37.

Drie of, zoo mogelijk, vier bijzitters worden telkens voor den tijd van een jaar benoemd door het hoofd van het Nederlandsche gezantschap en, bij ontstentenis, door den consulairen ambtenaar.

Wanneer deze door gewigtige redenen belet wordt deel uit te maken van de consulaire regtbank, wordt hij vervangen door een der bijzitters, door hem daartoe aan te wijzen.

Artikel 38.

De bijzitters moeten binnen het ressort van het consulaat of het gezantschap woonachtig zijn en den ouderdom van drie en twintig jaren hebben bereikt.

Bij voorkeur worden zij uit Nederlanders gekozen.

Artikel 39.

Van de benoeming der bijzitters wordt door den gezant of door den consulairen ambtenaar onmiddellijk kennis gegeven aan Onzen Minister van Buitenlandsche zaken.

Artikel 40.

De bijzitters leggen, alvorens hunne bediening te aanvaarden, in handen van den consulairen ambtenaar den eed (de belofte) af, dat zij den hun toevertrouwden last getrouw en overeenkomstig de Nederlandsche wet zullen vervullen, en zullen handelen zoo als een braaf en eerlijk regterlijk ambtenaar betaamt.

Van deze eedsaflegging wordt een proces-verbaal opgemaakt, dat blijft berusten in de registers der akten van de kanselarij.

Artikel 41.

Bevindt de consulaire ambtenaar zich in de volstrekte onmogelijkheid, de consulaire regtbank te doen zitting nemen, dan neemt hij de functiën van die regtbank alleen waar.

In dit geval moeten in iedere uitspraak de redenen worden vermeld, die het zitting nemen der consulaire regtbank hebben verhinderd.

Zoodanige uitspraak is aan beroep in cassatie of hooger beroep onderworpen, even als ware zij door de consulaire regtbank gewezen.

Artikel 42.

De consulaire regtbank neemt kennis van alle vorderingen tegen Nederlanders binnen haar ressort wonende of verblijvende, behalve over die in art. 33 vermeld.

Zij doet uitspraak in het hoogste ressort, wanneer het onderwerp der vordering de som van zes honderd gulden niet te boven gaat.

Artikel 43.

Zij neemt in eersten aanleg kennis van alle misdrijven door Nederlanders binnen haar ressort gepleegd waarvan de kennisneming niet, ingevolge art. 23, aan de arrondissements-regtbank te *Amsterdam* of den raad van justitie te *Batavia* is opgedragen. Zij neemt in het hoogste ressort kennis van alle overtredingen door Nederlanders binnen haar ressort gepleegd, behalve van die vermeld in artikel 34.

Over de burgerlijke vordering tot vergoeding van kosten en schade, mits zes honderd gulden niet te boven gaande, alsmede over elken anderen eisch tot betering, ingesteld door de beleedigde partij, die zich in de strafzaak gevoegd heeft, doet de consulaire regtbank gelijktijdig met de strafzaak uitspraak.

Artikel 44.

De consulaire regtbanken zijn bevoegd tot het verrigten, overeenkomstig de Nederlandsche wetten, van alle handelingen volgens die wetten aan de arrondissements-regtbanken opgedragen in zake van voogdij, handligting, curatele, afwezigheid, huwelijk, erfenis of burgerlijken stand.

Artikel 45.

In zake van faillissement, surséance van betaling, boedelafstand of kennelijk onvermogen van Nederlanders zijn de consulaire regtbanken bevoegd tot het verrigten van alle handelingen, bij de Nederlandsche wetten aan de arrondissements-regtbanken opgedragen.

De tusschenkomst van het openbaar ministerie, waar die

bij de handelingen in dit en de andere artikelen dezer wet bedoeld door de Nederlandsche wetten vereischt wordt vervalt.

Artikel 46.

De uitspraken der consulare regtbanken, in strafzaken in het eerste ressort gewezen, zijn onderworpen aan hooger beroep wanneer zij gewezen zijn in landen gelegen aan deze zijde van *de Kaap de Goede Hoop* en van *Kaap Hoorn*, bij het geregtshof te *Amsterdam*, en wanneer zij gewezen zijn in landen aan gene zijde van die kapen gelegen, bij den raad van justitie te *Batavia*.

Artikel 47.

Het vorig artikel geldt mede voor de burgerlijke uitspraken in het eerste ressort gewezen, behalve voor die der consulaire regtbanken, gevestigd binnen het ressort van Ons gezantschap in *Turkije*.

Het hooger beroep van die uitspraken wordt aangebragt bij een hof van appel te *Konstantinopel*, zamengesteld uit Onzen gezant aldaar en twee bijzitters, en bijgestaan door eenen griffier.

Voor de benoeming der bijzitters en voor de beëediging van dezen en van den griffier gelden de artt. 37 tot 40.

VIERDE AFDEELING.

Regtsgeding in burgerlijke zaken.

Artikel 48.

Elke regtsingang voor de consulaire ambtenaren of regtbanken vangt aan met een verzoekschrift door den belanghebbende in persoon of door diens gemachtigde in te dienen.

Dit verzoekschrift houdt in den naam, de voornamen, het beroep en de woonplaats des eischers, den naam en de woonplaats van den verweerder, voor zoover deze bekend zijn, het onderwerp van den eisch en eene summiere opgave der middelen.

Het verzoekschrift kan worden vervangen door eene mondelinge verklaring, houdende dezelfde opgaven als boven, gedaan ter kanselarij van het consulaat.

Van die verklaring wordt door den Griffier proces-verbaal opgemaakt, en afschrift daarvan afgegeven aan den belanghebbende of aan diens gemagtigde.

Artikel 49.

De consulaire ambtenaar beveelt, naar aanleiding van het verzoekschrift of van het proces-verbaal, bij het vorig artikel bedoeld, de verschijning van partijen, met bepaling van plaats, dag en uur, naar gelang der omstandigheden, voor zich of voor de consulaire regtbank.

Tusschen de verschijning en de beteekening van het daartoe strekkend bevel moeten in den regel minstens twee vrije dagen verloopen.

De consulaire ambtenaar kan echter, in spoed vereischende gevallen, partijen gelasten te verschijnen op korteren termijn en zelfs één uur na de uitvaardiging van het bevel.

Artikel 50.

Het bevel tot verschijning mag door den consulairen ambtenaar niet worden geweigerd, ook al acht hij de vordering ongegrond of zich zelven of de consulaire regtbank onbevoegd om daarvan kennis te nemen.

Artikel 51.

Het verzoekschrift of het proces verbaal en het bevel van verschijning worden, met de stukken tot staving van den eisch, beteekend door den persoon, belast met de functien van deurwaarder.

Indien de stukken tot staving van den eisch te talrijk of te uitgebreid zijn om te worden verplaatst, of in het algemeen bij dagvaarding op korteren dan den gewonen termijn, worden zij nedergelegd ter kanselarij van het consulaat, waar de verweerder er inzage van kan nemen.

Artikel 52.

De beteekening van het bevel van verschijning en van de verdere in het vorig artikel vermelde stukken geldt voor dagvaarding.

Zij geschiedt aan den persoon of aan de woonplaats van den gedaagde, met achterlating van een afschrift van het exploit.

Wanneer de gedaagde geen bekende woonplaats heeft binnen het ressort van het consulaat, geschiedt de beteekening ter plaatse van zijn werkelijk verblijf.

Wanneer geen zijner huisgenooten aan zijne woon- of verblijfplaats gevonden wordt, geschiedt de beteekening door aanplakking aan de hoofddeur der kanselarij van het consulaat, alsmede aan die van zijne woon- of verblijfplaats.

Het exploit en het afschrift vermelden den persoon, aan wien het afschrift is ter hand gesteld, of de aanplakking, zoo die heeft plaats gehad.

Het exploit en het afschrift worden onderteekend door den persoon met de functiën van deurwaarder belast, alles op straffe van nietigheid.

Artikel 53.

Ten aanzien van schepelingen of passagiers, die binnen het ressort van het consulaat geen andere woon- of verblijfplaats hebben dan het schip, geschiedt de dagvaarding aan boord, op de wijze bij het voorgaand artikel bepaald.

Artikel 54.

Ten dage, plaatse en ure bij de dagvaarding bepaald, verschijnen partijen, in persoon of bij gemagtigde, voor den consulairen ambtenaar of de consulaire regtbank.

Zij kunnen echter, in geval van behoorlijk gestaafde verhindering om voor den regter te verschijnen, volstaan met het doen overleggen van onderteekende dingtalen, houdende de middelen van den eisch of der verdediging, en vergezeld van de stukken tot staving daarvan.

De volmagten en dingtalen worden overgelegd ter kanselarij van het consulaat.

Artikel 55.

De consulaire ambtenaar of de consulaire regtbank kan in elken stand van het geding de persoonlijke verschijning van partijen gelasten, hetzij om te beproeven eene vereeniging tot stand te brengen, hetzij om andere redenen.

Indien eene minnelijke schikking tot stand komt, wordt daarvan proces-verbaal opgemaakt, dat, door partijen onderteekend, in executorialen vorm uitgegeven wordt.

Artikel 56.

De consulaire ambtenaar of de consulaire regtbank doet, zoo de zaak daarvoor vatbaar is, uitspraak in dezelfde teregtzitting, waarin zij is behandeld.

Artikel 57.

In geval van veroordeeling bij verstek kan de verweerde in verzet komen.

Het verzet moet worden ingesteld, op de wijze voorgeschreven bij art. 48, binnen drie weken na beteekening van het vonnis of na gedaan bevel aan den veroordeelde in persoon.

Wanneer de beteekening of het bevel niet aan hem in persoon is geschied, is het verzet ontvankelijk zoolang het vonnis niet is ten uitvoer gelegd.

Op het verzet wordt zoo spoedig mogelijk uitspraak gedaan, met inachtneming van de artt. 54 en 55.

De kosten van het bij verstek gewezen vonnis en alle verdere kosten, die door het niet-verschijnen van den verweerder zijn veroorzaakt, komen in elk geval te zijnen laste, tenzij het verstek is verleend op eene dagvaarding, die nietig wordt verklaard.

Artikel 58.

Wanneer het hooren van eene der partijen, die door een wettig beletsel verhinderd wordt te verschijnen, noodig wordt geoordeeld, begeeft de consulaire ambtenaar of de persoon die, als daartoe de noodige geschiktheid bezittende, door den consulairen ambtenaar of de consulaire regtbank zal zijn aangewezen, zich naar de woning der verhinderde partij.

Is de aangewezen persoon geen lid van de consulaire regtbank of geen ambtenaar van het consulaat, dan wordt door hem schriftelijk, in het na te melden proces-verbaal, afgelegd de eed (belofte), dat hij de hem opgedragen werkzaamheden getrouw en behoorlijk zal waarnemen.

De consulaire ambtenaar of de persoon, aangewezen om hem ten deze te vervangen, wordt bijgestaan door den griffier.

Deze maakt van het verhoor een proces-verbaal op, dat door hem, benevens door den consulairen ambtenaar of zijn plaatsvervanger, en door de partij wordt onderteekend. Ingeval deze niet kan of niet wil teekenen, wordt daarvan melding gemaakt.

Artikel 59.

Indien eene geregtelijk plaatsopneming noodig is, kan de consulaire ambtenaar zich begeven of kan de consulaire regtbank bevelen, dat een of meer harer leden zich begeven op de plaats, waar het onderzoek moet geschieden.

De plaatsopneming kan ook worden opgedragen aan een anderen persoon, op wien alsdan de bepalingen van het vorig artikel van toepassing zijn.

Bij het vonnis worden de dag en het uur der plaatsopneming bepaald.

Zij geschiedt in tegenwoordigheid van partijen, of nadat deze behoorlijk zijn opgeroepen.

Van de plaatsopneming wordt door den griffier een proces-verbaal opgemaakt, waarop het laatste lid van het vorig artikel van toepassing is.

Artikel 60.

Wanneer een onderzoek van deskundigen noodig is, benoemt de consulaire ambtenaar of de consulaire regtbank, ambtshalve of op de vordering van eene der partijen, één of drie deskundigen.

Door dezen wordt tot het bevolen onderzoek overgegaan, in tegenwoordigheid van partijen, of nadat deze behoorlijk zijn opgeroepen. Het hiervan op te maken proces-verbaal wordt ter kanselarij van het consulaat nedergelegd.

Alvorens tot het onderzoek over te gaan, leggen de deskundigen den eed (de belofte) af, dat zij den hun toevertrouwden last getrouw zullen vervullen.

Artikel 61

Indien de consulaire ambtenaar of de consulaire regtbank zich door het verslag der deskundigen niet genoegzaam ingelicht acht, kan de ambtenaar of de regtbank ambtshalve een nieuw onderzoek bevelen door een of meer deskundigen, door hem of door de regtbank te benoemen. Dezen kunnen van de vroeger benoemde deskundigen zoodanige inlichtingen vragen als zij noodig oordeelen.

De bepalingen van het voorgaande artikel zijn op hen toepasselijk.

Artikel 62

Van de processen-verbaal, bedoeld in de voorgaande ar-

tikelen, heeft geene beteekening plaats aan partijen. Deze kunnen, op aanvrage, daarvan afschrift bekomen, en schriftelijk hare bedenkingen daartegen doen kennen.

Artikel 63.

Indien partijen het over de daadzaken niet eens zijn en het bewijs door getuigen bij de wet niet is uitgesloten, beveelt de consulaire ambtenaar of de consulaire regtbank, ambtshalve of op vordering van eene der partijen, dat een getuigenverhoor zal worden gehouden ter teregtzitting op dag en uur, bij het bevel te bepalen.

Artikel 64.

De getuigen, Nederlanders zijnde, worden, wanneer zij ongezind zijn vrijwillig te verschijnen, uit kracht van het regterlijk bevel gedagvaard.

Indien de tegenpartij, bij het verleenen van het bevel, niet tegenwoordig is, wordt zij mede gedagvaard.

Artikel 65.

Nederlanders, die, als getuigen gedagvaard, ten dage, uur en plaatse bij de dagvaarding bepaald, niet verschijnen, of, verschenen zijnde, zonder wettige reden weigeren den eed of hunne verklaring af te leggen, kunnen onverminderd het bepaalde bij de artikelen 192 en 144 van het Wetboek van Strafrecht worden veroordeeld tot vergoeding der vergeefs aangewende kosten.

De consulaire ambtenaar kan daarenboven, in de landen waar hij daartoe, krachtens de Staatsverdragen of het gebruik, de macht bezit, den getuige, die weigert te verschijnen, daartoe bij lijfsdwang noodzaken.

Indien de getuige bewijst, dat hij door wettige redenen verhinderd is geweest te verschijnen, ontheft de consulaire ambtenaar of de consulaire regtbank hem, na het afleggen zijner verklaring, van de tegen hem gewezen veroordeeling.

Artikel 66.

Ten aanzien der getuigen, die geen Nederlanders zijn, wendt de consulaire ambtenaar alle middelen aan, die in het land waar hij gevestigd is gebruikelijk zijn, om hen, zooveel mogelijk, door tusschenkomst der plaatselijke overheid te doen verschijnen.

Artikel 67.

Alvorens zijne verklaring te doen, legt de getuige den eed (de belofte) af van de geheele waarheid en niets dan de waarheid te zullen zeggen.

De consulaire ambtenaar vraagt hem af zijnen naam, voornamen, ouderdom, beroep en woonplaats of verblijf, alsmede of hij aan een der partijen in den bloede of door aanhuwelijking bestaat, en, zoo ja, in welken graad; en of hij loon- of huisbediende is van eene van deze.

Het proces-verbaal vermeldt de vragen aan den getuige gedaan en de antwoorden door hem gegeven.

Artikel 68.

In de gevallen, waarin de bijstand van een tolk wordt vereischt, legt deze, alvorens zijne functiën te aanvaarden, in handen van den consulairen ambtenaar den eed (de belofte) af, dat hij die functiën getrouw zal waarnemen.

Artikel 69.

Onmiddellijk na beteekening van het vonnis en na gedaan bevel, op de wijze voorgeschreven bij de artt. 51, 52 en 53, kan tot de tenuitvoerlegging worden overgegaan door alle middelen gebruikelijk in het land waar het is gewezen.

Niettemin kan geen tenuitvoerlegging plaats hebben door middel van lijfsdwang dan in de gevallen, waarin deze, met inachtneming van het volgend artikel, is bevolen.

Artikel 70.

De tenuitvoerlegging der vonnissen bij lijfsdwang wordt gelast in al de gevallen, waarin lijfsdwang bij de Nederlandsche wetten wordt toegelaten.

Artikel 71.

Van eindvonnissen, gewezen in zake van wisselbrieven, orderbriefjes, vastgestelde rekeningen-courant of andere schriftelijke verbindtenissen, aangegaan hetzij bij authentieke, hetzij bij erkende onderhandsche akte, wordt de voorloopige uitvoerbaarheid, niettegenstaande verzet, hooger beroep of voorziening in cassatie, met of zonder voorafgaande zekerheidstelling, bevolen.

Artikel 72.

In geschillen over mondelinge of niet-erkende schriftelijke verbindtenissen en niet-gesloten rekeningen-courant kan de voorloopige uitvoerbaarheid, niettegenstaande verzet, hooger beroep of voorziening in cassatie, worden bevolen, behoudens voorafgaande zekerheidstelling.

Artikel 73.

De zekerheidstelling geschiedt door consignatie ter kanselarij van het consulaat of door middel van borgtogt.

Artikel 74.

De partij, die, in de gevallen voorzien bij de artt. 71 en 72, een vonnis verlangt ten uitvoer te leggen, binnen den termijn van art. 76 dezer wet, of waartegen de wederpartij verzet heeft gedaan of in hooger beroep of cassatie is gekomen, doet aan den consulairen ambtenaar een verzoekschrift toekomen of legt ter kanselarij van het consulaat eene verklaring af, aanwijzende waarin de zekerheid zal bestaan.

De consulaire ambtenaar gelast partijen voor zich te verschijnen ter plaatse, dag en ure door hem te bepalen, ten einde de aangeboden zekerheid, zoo deze voldoende wordt bevonden, van waarde te verklaren.

Het verzoekschrift of proces-verbaal van verklaring en het

dien ten gevolge verleend bevel van verschijning worden aan den verweerder beteekend op de wijze voorgeschreven bij de artt. 51 en 52.

Artikel 75.

Tegen vonnissen, die geen eindvonnissen zijn, is het hooger beroep slechts gelijktijdig met dat van het eindvonnis toegelaten.

Zij, die bij verstek veroordeeld zijn, kunnen tegen die veroordeeling niet opkomen in hooger beroep.

Artikel 76.

De aanteekening van het hooger beroep van vonnissen van consulaire regtbanken en van de voorziening in cassatie tegen de vonnissen van die regtbanken en van die van het hof van appel te *Konstantinopel* geschiedt binnen 10 dagen na de beteekening van het vonnis, door de in het ongelijk gestelde partij in persoon of door haren gemagtigde, ter kanselarij van het consulaat, of van het gezantschap der plaats, waar de uitspraak gewezen is.

Gedurende dien termijn, en tot de beslissing in hooger beroep of in cassatie, wanneer zoodanige voorziening is ingesteld, wordt de tenuitvoerlegging van het vonnis geschorst, onverminderd het bepaalde bij de artt. 71 en 72.

Artikel 77.

De in het vorig artikel bedoelde aanteekening moet bevatten de verkiezing van woonplaats: in geval van hooger beroep bij het hof van appel te *Konstantinopel* te *Konstantinopel*; in geval van hooger beroep bij het gerechtshof te *Amsterdam*, te *Amsterdam*; in geval van hooger beroep bij den raad van justitie te *Batavia*, in die stad; in geval van voorziening in cassatie bij den Hoogen Raad der *Nederlanden*, te *'s Gravenhage*, en in geval van gelijke voorziening bij het Hoog Gerechtshof van *Nederlandsch-Indie*, te *Batavia*.

Bij gebreke daarvan worden de beteekeningen aan den appellant of aan den eischer in cassatie gedaan, hetzij aan Onzen gezant te *Konstantinopel*, hetzij aan den prokureur-generaal bij het geregtshof te *Amsterdam*, hetzij aan den officier van justitie bij den raad van justitie te *Batavia*, hetzij aan den prokureur-generaal bij den Hoogen Raad, hetzij eindelijk aan den prokureur-generaal bij het Hoog Gerechtshof in *Nederlandsch-Indie*, zonder verlenging van de termijnen naar mate van den afstand.

Artikel 78.

De verweerder in hooger beroep of in cassatie doet aan den eischer aan diens gekozen of door het vorig artikel aangewezen domicilie aanzeggen, waar door hem, verweerder, domicilie is gekozen te *Konstantinopel*, *Amsterdam*, *Batavia* of *'s Gravenhage*, en zulks binnen *ééne* maand na de dagtee-

kening der voorziening in geval van hooger beroep bij het hof te *Konstantinopel*, en binnen drie maanden in al de overige gevallen vermeld bij het vorig artikel.

Bij gebreke van zoodanige aanzegging binnen den gestelden termijn, geldt ook voor de beteekeningen aan den verweerder het tweede lid van het vorig artikel.

Artikel 79.

Binnen eene maand na de aanzegging of, bij gebreke daarvan, na verloop van de termijnen in het vorig artikel vermeld, wordt de voorziening voortgezet, op straffe van verval, door de indiening van een verzoekschrift aan Onzen gezant te *Konstantinopel* overeenkomstig het bepaalde bij art. 48, door eene dagvaarding in hooger beroep voor het hof te *Amsterdam* of den raad van justitie te *Batavia*, of in geval van beroep in cassatie, door de nederlegging eener memorie ter griffie van den Hoogen Raad of van het Hoog Geregtshof in *Nederlandsch-Indie*.

Artikel 80.

Het regtsgeding in hooger beroep bij het hof van appel te *Konstantinopel* wordt behandeld overeenkomstig de bepalingen van deze afdeeling.

Voor de voorzieningen bij den Hoogen Raad en bij het hof te *Amsterdam* gelden de voorschriften der Nederlandsche, en voor die bij het Hoog Geregtshof in *Nederlandsch-Indie* en den raad van justitie te *Batavia*, die der Nederlandsch-Indische regtsvordering, behoudens het bepaalde bij artt. 81 en 82.

Artikel 81.

Wanneer in hooger beroep een getuigenverhoor, eene plaatsopneming, een onderzoek door deskundigen of een verhoor van partijen wordt bevolen, kan dat worden opgegedragen aan den plaatselijken regter.

Artikel 82.

Wanneer de Hooge Raad of het Hoog Geregtshof in *Nederlandsch-Indie*, de aangevallen uitspraak vernietigende, geene eindbeslissing kan geven, wordt de zaak ter verdere behandeling en afdoening verwezen naar den regter, die daarvan in eersten aanleg of in hooger beroep heeft kennis genomen.

VIJFDE AFDEELING.

Regtsgeding in strafzaken.

§ 1. *Algemeene bepalingen*

Artikel 83.

De consulaire ambtenaren zijn, overeenkomstig de voorschriften der twee volgende paragraphen, belast met het inwinnen van voorloopige informatien en met het voeren der instructie, hetzij op klagt of aangifte, hetzij ambtshalve, van alle strafbare feiten, door Nederlanders binnen hun ressort gepleegd.

Artikel 84.

De klagte en de intrekking daarvan geschieden bij de consulaire ambtenaren, binnen het ressort van het consulaat, waarin het misdrijf is gepleegd, op de wijze en in de vormen bij het Nederlandsche Wetboek van Strafvordering vastgesteld.

Artikel 85.

De klagte kan slechts worden ingediend gedurende drie maanden nadat de tot klagte geregtigde kennis heeft bekomen van het misdrijf, indien hij binnen het ressort van het consulaat waarin het is gepleegd, of gedurende negen maanden nadat hij daarvan kennis heeft bekomen, indien hij daar buiten verblijf houdt.

Artikel 87. (1)

De voorloopige invrijheidstelling van den verdachte of den beklaagde, tegen wien, ter zake van een misdrijf waarvan de kennisneming in eersten aanleg tot de bevoegdheid van de consulaire regtbank behoort, een bevel van voorloopige aanhouding of van gevangenneming of gevangenhouding is uitgevaardigd, kan, vóór het eindvonnis in eersten aanleg; in elken stand van het geding worden bevolen door de consulaire regtbank in raadkamer vergaderd, mits door hem zekerheid worde gesteld voor zijne wederverschijning op de eerste oproeping aan de door hem bij het verzoek om invrijheidstelling te kiezen woonplaats, ter plaatse waar die regtbank is gevestigd.

Het bedrag der zekerheid wordt door de consulaire regtbank bepaald.

Zij wordt gesteld door middel van consignatie ter kanselarij van het consulaat of van een door de regtbank voldoend geachten borgtocht.

Artikel 88.

Getuigen, die de taal niet verstaan waarin het onderzoek geschiedt, worden bij de voorloopige informatien, de instructie en ter teregtzitting van den consulairen ambtenaar of de consulaire regtbank verhoord door tusschenkomst van eenen beëedigden tolk van het consulaat, of van zoodanigen tolk als de consulaire ambtenaar zal aanwijzen. In dit laatste geval legt de tolk den eed (belofte) af, voorgeschreven bij art. 68. Van die eedsaflegging wordt een proces-verbaal opgemaakt, dat bij de stukken wordt gevoegd. Dezelfde eed is voldoende voor alle akten van voorloopig onderzoek en instructie in dezelfde zaak gehouden.

Al deze akten worden door den tolk mede-onderteekend.

---

(1) Art. 86 is vervallen krachtens art. 10 der wet van den 15den April 1886 (*Staatsblad* No. 63.)

§ 2. *Voorloopige informatien.*

Artikel 89.

Het voorloopig onderzoek, bij deze paragraaph voorgeschreven, moet plaats hebben ter zake van de misdrijven ingevolge artikel 23 tot de kennisneming van de arrondissements-regtbank te *Amsterdam* of den raad van justitie te *Batavia* behoorende.

In zaken, behoorende tot de bevoegdheid van den consulairen ambtenaar of de consulaire regtbank, kan het worden ingesteld.

Artikel 90.

Wanneer de consulaire ambtenaar, ten gevolge eener klagt of aangifte of van de openbare bekendheid, kennis dragende van een strafbaar feit door een Nederlander binnen zijn ressort gepleegd, een plaatselijk onderzoek noodig oordeelt, begeeft hij zich, vergezeld van den griffier, zoo spoedig mogelijk naar de plaats waar het strafbaar feit is gepleegd, ten einde aldaar proces-verbaal op te maken van zijne bevinding.

Hij neemt de stukken van overtuiging in beslag, en is bevoegd alle huiszoekingen en nasporingen te doen in de woon-, verblijf- of werkplaats van den beklaagde.

In geval van een strafbaar feit gepleegd op een Nederlandsch schip, begeeft de consulaire ambtenaar zich, zoo noodig, aan boord van dat schip.

Artikel 91.

De consulaire ambtenaar zal, indien hij het noodig oordeelt, zich behalve door den griffier, doen vergezellen van of bijstaan door een of meer deskundigen, ten einde zich door hen te doen voorlichten en van hen zoodanige verslagen te vragen als in het belang van het onderzoek worden vereischt.

Het derde lid van artikel 60 is op deze deskundigen van toepassing.

Hunne verslagen worden opgenomen in het proces-verbaal door den consulairen ambtenaar, den griffier en de deskundigen te onderteekenen.

Artikel 92.

De consulaire ambtenaar wint zooveel mogelijk ter plaatse waar het feit is gepleegd, zonder voorafgaande dagvaarding, de verklaringen in van hen, die daarbij zijn tegenwoordig geweest.

Artikel 93.

De vice-consuls en consulaire agenten geven onmiddellijk kennis aan den consul-generaal of consul, binnen wiens regtsgebied zij zijn aangesteld, van de strafbare feiten door Nederlanders binnen hun ressort gepleegd, alsmede van de bij hen ingediende klagten of aangiften.

In alle zoodanige gevallen maken zij proces-verbaal op, nemen de stukken van overtuiging in beslag, en winnen voorloopig de verklaringen van getuigen in.

Tot de gevangenneming van den beklaagde en tot het doen van huiszoeking of nasporingen in diens woon-, verblijf- of werkplaats zijn zij, met inachtneming van het bepaalde bij het volgend artikel, alleen bevoegd in geval van betrapping op heeterdaad of krachtens eene bijzondere magtiging van den consul-generaal of consul.

Artikel 94.

De consulaire ambtenaar is bevoegd, naar aanleiding der feiten opgenomen in het proces-verbaal, na verhoor van den verdachte, de voorloopige aanhouding van dezen te bevelen, op de wijze gebruikelijk in het land waar hij gevestigd is:

1°. ingeval de verdachte binnen het ressort van het consulaat geene vaste woon- of verblijfplaats heeft, of gegronde vrees bestaat voor vlugt van den verdachte of vernietiging door dezen van de sporen van het misdrijf;

2°. ingeval het misdrijf wordt bedreigd met zoodanige straf, die, volgens de wet, als de zwaarste, of als de in zwaarte daarop volgende is aan te merken.

De bepalingen van No. 1 van dit artikel zijn niet van toepassing bij overtreding.

Het bevelschrift van voorloopige aanhouding wordt door den consulairen ambtenaar onmiddellijk medegedeeld aan de consulaire regtbank.

Artikel 95.

De verdachte, tegen wien geen bevel van voorloopige aanhouding is verleend, wordt zoo spoedig mogelijk gedagvaard om te verschijnen ter plaatse, dag en ure, door den consulairen ambtenaar bij de dagvaarding te bepalen, ten einde te worden ondervraagd.

De verdachte aangehouden en in verzekerde bewaring gesteld zijnde, hetzij te land, hetzij aan boord van een ter reede liggend Nederlandsch schip, wordt binnen vier en twintig uren door den consulairen ambtenaar ondervraagd.

Het verhoor wordt, na voorlezing, door den beklaagde onderteekend. Indien hij niet kan of wil teekenen, wordt daarvan melding gemaakt, met opgave der redenen.

Het verhoor wordt, op iedere bladzijde, door den consulairen ambtenaar gewaarmerkt en door hem en den griffier onderteekend.

Artikel 96.

De consulaire ambtenaar is bevoegd de verschijning van den beklaagde te gelasten en zijne ondervraging te herhalen zoo dikwijls hij dit voor het onderzoek noodig acht.

Artikel 97.

Wanneer de consulaire ambtenaar schrifturen ontdekt, welke strekken kunnen als bewijsmiddel, neemt hij deze in beslag en voegt ze, behoorlijk door hem gewaarmerkt, bij de processtukken. Zij worden den beklaagde vertoond. De consulaire ambtenaar vraagt hem of hij die heeft geschreven of onderteekend, en of hij die wil of kan erkennen. In alle gevallen wordt de verdachte aangemaand, die schrifturen te waarmerken.

Artikel 98.

Indien de verdachte weigert de in beslag genomen schrifturen of de daarop gestelde handteekening te erkennen, tracht de consulaire ambtenaar zich stukken van vergelijking te verschaffen, welke mede gewaarmerkt en bij de processtukken gevoegd worden, na den verdachte te zijn vertoond op de wijze voorgeschreven bij het voorgaande artikel, en met gelijke aanmaning.

Het onderzoek naar de echt- of valschheid der schrifturen of handteekeningen heeft plaats voor den regter, aan wien de kennisneming der zaak ten principale is opgedragen.

Artikel 99.

De schrifturen, door den consulairen ambtenaar in beslag genomen, worden, gedurende het onderzoek, ook vertoond aan de getuigen, welke worden aangemaand zich te verklaren omtrent de kennis, die zij van die stukken mogten hebben.

Artikel 100.

Al de stukken van overtuiging worden ter kanselarij van het consulaat in bewaring genomen.

Het deswege op te maken proces-verbaal wordt door den consulairen ambtenaar en den griffier onderteekend.

De bij dit artikel bedoelde stukken worden aan den verdachte en aan de getuigen bij het onderzoek vertoond.

Zoowel den verdachte als den getuigen wordt afgevraagd, of zij die stukken kennen.

Artikel 101.

Buiten het geval, bij artikel 92 voorzien, gelast de consulaire ambtenaar de verschijning der getuigen bij bevelschrift, vermeldende de plaats, den dag en het uur, waarop zij zullen worden gehoord.

De bepalingen der artt. 64, 65 en 66 zijn op de dagvaarding en het verhoor der getuigen toepasselijk.

Artikel 102.

De getuigen leggen hunne verklaring mondeling en afzonderlijk, de een na den anderen, af.

Van de verklaring van elk der getuigen wordt een proces-verbaal opgemaakt, dat, nadat het den getuige is voorgelezen

en deze heeft verklaard daarbij te volharden, door hem, benevens door den consulairen ambtenaar en den griffier, wordt onderteekend. Indien de getuige niet kan of niet wil teekenen, wordt daarvan melding gemaakt.

Artikel 103.

De processen-verbaal van voorloopig onderzoek worden door den consulairen ambtenaar op iedere bladzijde gewaarmerkt en de voorloopige informatien worden door hem gesloten krachtens een bevelschrift, waarbij, of:

1°. wanneer dit noodig schijnt, eene nadere instructie wordt gelast; of

2°. in de gevallen, voorzien bij de artt. 34 en 43, de zaak wordt verwezen naar de teregtzitting, hetzij van den consulairen ambtenaar, hetzij van de consulaire regtbank, in het laatste geval met of zonder bevel van gevangenneming of gevangenhouding als daartoe, volgens art. 94, grond bestaat; of

3°. wanneer er gegrond vermoeden bestaat van een misdrijf, ingevolge artikel 23 tot de kennisneming van de arrondissements-regtbank te *Amsterdam* of van den raad van justitie te *Batavia* behoorende, eene nadere bevestiging der door de getuigen afgelegde verklaringen en hunne confrontatie met den beklaagde, overeenkomstig de voorschriften der volgende artikelen wordt bevolen met of zonder bevel van gevangenneming of gevangenhouding, als daartoe, volgens art. 94, grond bestaat.

Alles onverminderd de bevoegdheid van den consulairen ambtenaar om ook in andere gevallen, wanneer hij dit noodig acht, de getuigen met den beklaagde te confronteren.

Het bevelschrift van gevangenneming of gevangenhouding wordt door den consulairen ambtenaar onmiddellijk medegedeeld aan de consulaire regtbank.

§ 3 *Instructie in zake van misdrijf, waarvan de kennisneming in eersten aanleg de bevoegdheid van de consulaire regtbank te boven gaat.*

Artikel 104.

Wanneer er termen bestaan om, overeenkomstig het derde nommer van het voorgaand artikel, de verklaringen der getuigen nader door hen te doen bevestigen en hen met den beklaagde te confronteren, bepaalt de consulaire ambtenaar bij het te verleenen bevelschrift den dag en het uur der verschijning.

Artikel 105.

Dit bevelschrift wordt den beklaagde beteekend drie dagen vóór den dag voor de verschijning bepaald, onder uitreiking van een afschrift der ingewonnen informatien.

De beklaagde wordt tevens bekend gemaakt met zijn regt om zich bij de confrontatie door eenen raadsman te doen bijstaan.

Indien hij van dat regt geen gebruik maakt, kan de conlaire ambtenaar hem ambtshalve eenen raadsman toevoegen.

De raadsman mag den beklaagde alleen spreken.

Artikel 106.

De consulaire ambtenaar doet de vroeger gehoorde, en, zoo noodig, nieuwe getuigen voor zich verschijnen op de wijze, voorgeschreven bij art. 101.

De getuigen, Nederlanders zijnde, zijn in al de hierboven gemelde gevallen gehouden te verschijnen.

Bij niet-verschijning worden zij op nieuw gedagvaard.

De consulaire ambtenaar kan ten allen tijde, zelfs bij de eerste niet-verschijning, tegen den nalatigen getuige een bevel van medebrenging verleenen.

Artikel 107.

Alvorens over te gaan tot het confrontatie-verhoor, wordt aan ieder getuige afzonderlijk en alleen zijne verklaring door den griffier voorgelezen, en hem gevraagd, of hij verlangt iets daarbij te voegen of daarvan in te trekken, en of hij bij zijne verklaring volhardt. De consulaire ambtenaar kan aan de getuigen ook andere vragen doen tot toelichting of verduidelijking hunner verklaring.

Artikel 108.

Na het in het vorig artikel omschreven afzonderlijk verhoor worden de getuigen met den beklaagde geconfronteerd.

Te dien einde wordt deze gelast voor den consulairen ambtenaar te verschijnen, en wordt in zijne tegenwoordigheid door elk der getuigen de eed afgelegd, voorgeschreven bij art. 67.

Nieuwe getuigen worden in tegenwoordigheid van den beklaagde beëedigd en verhoord. Te hunnen aanzien gelden mede het derde, vierde en vijfde lid van art. 109, benevens de artt. 111 en 113.

Artikel 109.

De verklaring van den getuige wordt den beklaagde voorgelezen.

Den eerstgenoemde wordt daarna afgevraagd, of de beklaagde hem bekend is, en of hij ook nu nog bij zijne vroegere verklaringen volhardt.

Indien de beklaagde of zijn raadsman in de verklaring van den getuige eenige tegenspraak ontwaart, of eenige omstandigheid, die tot verdediging van den eerste kan strekken, kunnen beiden den consulairen ambtenaar verzoeken den getuige daarop opmerkzaam te maken.

De beklaagde en zijn raadsman mogen, door tusschenkomst van den consulairen ambtenaar, den getuige alle zoodanige ophelderingen vragen als ter verduidelijking der feiten of ter verklaring van de afgelegde getuigenis kunnen strekken.

Zij mogen den getuige niet in de rede vallen.

Artikel 110.

Wanneer een getuige bij de confrontatie niet kan verschijnen, wordt zijne verklaring voorgelezen in tegenwoordigheid van den beklaagde en van zijnen raadsman, wier aanmerkingen in het proces-verbaal worden opgenomen.

Artikel 111.

De beklaagde kan in elken stand van het onderzoek, hetzij zelf, hetzij door tusschenkomst van zijnen raadsman, de gronden aanvoeren, welke hij heeft om de onpartijdigheid van den getuige te verdenken en dezen te wraken.

Indien de beklaagde van die bevoegdheid gebruik maakt bij de confrontatie met den getuige, wordt deze aangemaand zich deswege te verklaren, en wordt in het proces-verbaal melding gemaakt van hetgeen door den beklaagde en den getuige te dien aanzien zal zijn aangevoerd.

Artikel 112.

Indien er twee of meer beklaagden zijn, worden zij mede onderling geconfronteerd, nadat aan ieder hunner afzonderlijk zal zijn afgevraagd, of hij volhardt bij zijne vroegere verklaringen, welke hem te dien einde zullen worden voorgelezen op de wijze ten aanzien der getuigen voorgeschreven bij art. 107.

Artikel 113.

De processen-verbaal der confrontatien en van het daaraan voorafgegegaan afzonderlijk verhoor worden door den beklaagde, door de getuigen, den consulairen ambtenaar en den griffier onderteekend. Zij worden daarenboven op elke bladzijde gewaarmerkt door den consulairen ambtenaar.

Indien de beklaagde of getuige niet kan of niet wil teekenen, wordt daarvan melding gemaakt.

Artikel 114.

De beklaagde kan, in elken stand van het onderzoek, feiten ter zijner verdediging aanvoeren. Het bewijs dier feiten wordt toegelaten, zelfs wanneer daarvan noch bij de verhooren, noch bij eenige vroegere akte van het geding sprake is geweest.

Zoodra die feiten door den beklaagde zijn aangevoerd, wordt deze aangemaand de getuigen aan te wijzen.

Van dat alles wordt proces-verbaal opgemaakt, houdende tevens bevel aan den consulairen ambtenaar tot dagvaarding

der getuigen om te verschijnen ter plaatse en ten tijde door hem te bepalen, overeenkomstig de voorschriften ten aanzien der voorloopige informatien vastgesteld.

Artikel 115.

De in het vorig artikel bedoelde getuigen worden in de eerste plaats aangemaand zich te verklaren omtrent de feiten in het proces-verbaal vermeld. De consulaire ambtenaar kan hun daarna alle zoodanige vragen doen, als hij voor de ontdekking der waarheid dienstig acht.

Artikel 116.

Indien de beklaagde voortvluchtig is, wordt door den consulairen ambtenaar een proces-verbaal opgemaakt, door hem en den griffier onderteekend, vermeldende dat de opsporing van den beklaagde heeft plaats gehad, doch te vergeefs, en dat het niet mogelijk geweest is zich van zijn persoon meester te maken.

Artikel 117.

De consulaire ambtenaar neemt al de goederen, stukken en papieren, den voortvluchtige toebehoorende, voor zooverre die als stukken van overtuiging kunnen dienen, in beslag, na daarvan door den griffier eene beschrijving te hebben doen opmaken.

Artikel 118.

In het geval bij de twee voorgaande artikelen bedoeld, wordt de instructie buiten tegenwoordigheid van den beklaagde voortgezet.

De getuigen worden alsdan beëedigd vóór den aanvang van het in art. 107 voorgeschreven verhoor.

Artikel 119.

Na afloop der instructie wordt de zaak aan de kennisneming der consulaire regtbank in raadkamer onderworpen.

Artikel 120.

De consulaire regtbank doet uitspraak overeenkomstig de volgende bepalingen:

Indien het feit niet valt in de bepaling van eenig strafbaar feit of indien er geene voldoende bezwaren tegen den beklaagde gerezen zijn, verklaart de regtbank dat er geene termen tot vervolging bestaan.

Indien de regtbank bevindt dat het feit tot de kennisneming van den consulairen ambtenaar behoort, wordt de beklaagde verwezen naar dien ambtenaar om voor hem te regt te staan, overeenkomstig art. 127 en volgende.

In deze beide gevallen wordt de beklaagde, zoo hij zich in verzekerde bewaring bevindt, in vrijheid gesteld, en indien hij zekerheid gesteld heeft, wordt deze opgeheven.

Artikel 121.

Indien de regtbank bevindt dat het feit tot hare bevoegdheid behoort en dat er voldoende bezwaren aanwezig zijn, wordt de beklaagde naar hare teregtzitting verwezen, met of zonder bevel tot gevangenneming of gevangenhouding, indien daartoe, volgens artikel 94, gronden bestaan.

Artikel 122.

Indien het feit ingevolge artikel 23 tot de kennisneming van de arrondissements-regtbank te *Amsterdam* of van den raad van justitie te *Batavia* behoort, en er voldoende bezwaren aanwezig zijn, beveelt de regtbank de gevangenneming of gevangenhouding van den beklaagde en zijne opzending overeenkomstig art. 152.

Artikel 123.

Wanneer de consulaire regtbank, overeenkomstig art. 120, tweede lid, heeft verklaard dat er geen termen tot verdere vervolging bestaan, kan de procureur-generaal bij het geregtshof te *Amsterdam* of de officier van justitie te *Batavia* in verzet komen, naar mate de uitspraak is gewezen in de landen aan deze of aan gene zijde van de *Kaap de Goede Hoop* en *Kaap Hoorn*.

Artikel 124.

De consulaire ambtenaren zenden afschriften der in de vorige artikelen vermelde bevelschriften, uiterlijk binnen eene maand nadat deze zijn uitgevaardigd, aan het Departement van Buitenlandsche Zaken of aan den Gouverneur-Generaal van *Nederlandsch-Indie*, naar mate hun consulaat aan deze of aan gene zijde van de *Kaap de Goede Hoop* of van *Kaap Hoorn* gevestigd is.

Deze afschriften worden door het Departement van Buitenlandsche Zaken verzonden aan het Departement van Justitie en door den Gouverneur-Generaal aan den procureur-generaal bij het Hoog Geregtshof van *Nederlandsch-Indie*.

Artikel 125.

De procureur-generaal bij het geregtshof te *Amsterdam* en de officier van justitie bij den raad van Justitie te *Batavia* zijn bevoegd, de verzending der stukken van de zaak te gelasten.

Wanneer de procureur-generaal of de officier van justitie van zijn regt van verzet gebruik maakt, doet hij daarvan verklaring ter griffie, respectievelijk van het geregtshof of van den raad van justitie.

Hij doet die verklaring beteekenen aan den beklaagde, met sommatie om zijne middelen van verdediging, des verkiezende, in te dienen.

Deze beteekening moet geschieden binnen zes maanden, te rekenen van de dagteekening der bevelschriften.

Artikel 126.

Het verzet wordt onderworpen aan het oordeel van het geregtshof te *Amsterdam* of van den raad van justitie te *Batavia*, die beslissen volgens de regelen gesteld in de laatste paragraaph dezer afdeeling.

§ 4. *Regtsgeding in eersten aanleg voor den consulairen ambtenaar en voor de consulaire regtbank.* *

Artikel 127.

Wanneer de zaak, hetzij regtstreeks, hetzij ingevolge het bevelschrift, vermeld in art. 103, 2°., het zij uit kracht der verwijzing bij de artt. 120, 121 en 136 bedoeld, aan de kennisneming van den consulairen ambtenaar of van de consulaire regtbank wordt onderworpen, wordt gehandeld overeenkomstig de volgende bepalingen.

Artikel 128.

De dag der teregtzitting wordt door den consulairen ambtenaar bij bevelschrift bepaald.

Wanneer de beklaagde zich bevindt ter plaatse waar het consulaat gevestigd is, moeten er minstens 8 dagen verloopen tusschen de dagvaarding en de verschijning. Zoo de beklaagde zich daar niet bevindt, bepaalt het bevel, naar mate van den afstand, den termijn der verschijning.

Artikel 129.

De dagvaarding behelst de opgave van het feit, dat ten laste wordt gelegd.

Zij geschiedt op de wijze, voorgeschreven bij art. 52.

Een en ander op straffe van nietigheid.

Artikel 130.

De beklaagde is gehouden voor de consulaire regtbank in persoon te verschijnen, wanneer het hem ten laste gelegde feit een misdrijf oplevert.

In de andere gevallen en in het algemeen voor den consulairen ambtenaar kan hij zich door eenen bijzonder daartoe gemagtigde doen vertegenwoordigen, tenzij de consulaire ambtenaar of de consulaire regtbank zijne persoonlijke verschijning mogt bevelen.

Artikel 131.

Indien de beleedigde partij zich in het geding over de strafzaak wil voegen, geschiedt dit door eene verklaring ter teregtzitting vóór den aanvang van het getuigenverhoor.

Artikel 132.

Het onderzoek op de teregtzitting geschiedt als volgt:

Het bevel tot verwijzing, zoo die heeft plaats gehad, en de processen-verbaal of rapporten van plaatsopneming of van deskundigen, zoo er die zijn, worden voorgelezen.

Over de wraking of verschooning der getuigen wordt beslist.

De getuigen over en weder worden gehoord, nadat de eed, bij art. 67 voorgeschreven, door hen is afgelegd.

De verklaringen van de getuigen, die, uit hoofde hunner verwijderde woonplaats of om andere wettige redenen, niet kunnen verschijnen, worden voorgelezen. In alle andere gevallen kunnen de niet-opgekomen getuigen worden veroordeeld en genoodzaakt te verschijnen overeenkomstig de artt. 65 en 66.

De stukken van overtuiging worden aan de getuigen en aan de beklaagden vertoond.

De beklaagde wordt ondervraagd.

De beleedigde partij, zoo zij zich in het geding over de strafzaak heeft gevoegd, wordt gehoord.

De beklaagde of zijn raadsman draagt de verdediging voor.

De beleedigde partij kan daarop antwoorden; maar de beklaagde of zijn raadsman heeft het laatste woord.

Van de inachtneming dezer formaliteiten moet blijken uit het door den griffier te houden proces-verbaal, dat tevens de namen, voornamen, het beroep en de woonplaats van beklaagden en getuigen en den hoofdzakelijken inhoud van de getuigenissen en van de opgaven der beklaagden vermeldt.

Artikel 133.

De uitspraak van het vonnis geschiedt onmiddellijk na de behandeling der zaak of in eene volgende teregtzitting uiterlijk binnen acht dagen.

Artikel 134.

Het vonnis houdt in:

den naam van den beklaagde;

het hem ten laste gelegde feit;

de vordering der beleedigde partij, zoo deze er is;

de namen van den regter of regters, door wie het is gewezen, en den dag van de uitspraak;

voorts nog, in geval van veroordeeling, de qualificatie van het strafbaar feit waaraan de beklaagde wordt schuldig verklaard, met alle omstandigheden, die, volgens de wet, aanleiding geven tot verzwaring of verligting van straf, en den tekst der wet waarop de veroordeeling rust;

alles voor de in het eerste ressort gewezen vonnissen der consulaire regtbanken op straffe van nietigheid.

Artikel 135.

Wanneer de beklaagde wordt vrijgesproken of ontslagen van regtsvervolging, wordt hij onmiddellijk in vrijheid gesteld, tenzij hij om andere redenen in verzekerde bewaring moet blijven, of wel de door hem gestelde zekerheid opgeheven.

Artikel 136.

Ingeval, naar aanleiding van het onderzoek ter teregtzitting van den consulairen ambtenaar, het den beklaagde ten laste gelegde feit bevonden wordt te behooren tot de kennisneming van de consulaire regtbank, wordt hij verwezen naar die regtbank.

Artikel 137.

Ingeval, naar aanleiding van het onderzoek ter teregtzitting van de consulaire regtbank, het den beklaagde ten laste gelegde feit bevonden wordt te behooren tot de bevoegdheid van den consulairen ambtenaar, wordt de daarop gestelde straf niettemin door de consulaire regtbank uitgesproken.

De beklaagde kan tegen deze veroordeeling niet in hooger beroep komen.

Artikel 138.

Ingeval, naar aanleiding van het onderzoek ter teregtzitting, bevonden wordt, dat het den beklaagde ten laste gelegde feit tot de kennisneming van de arrondissements-regtbank te *Amsterdam* of den raad van justitie te *Batavia* behoort, wordt gehandeld als volgt:

Indien de beklaagde, regtstreeks of ingevolge een bevelschrift van den consulairen ambtenaar, ter teregtzitting is gedagvaard, wordt eene instructie der zaak gelast overeenkomstig de derde paragraaph dezer afdeeling, met of zonder bevel van gevangenneming of gevangenhouding als daartoe, volgens art. 94, grond bestaat.

Indien de beklaagde naar de teregtzitting is verwezen ten gevolge van het bevel, bedoeld bij art. 121, verleent de consulaire regtbank tegen hem een bevel van gevangenneming of van gevangenhouding, met last van opzending overeenkomstig art. 152.

Artikel 139.

Tegen den beklaagde, die op de dagvaarding niet ter teregtzitting, hetzij in persoon hetzij waar dit is toegelaten, door eenen gemagtigde verschijnt, wordt, zoo bij de dagvaarding de voorgeschreven termijnen en vormen zijn in acht genomen, verstek verleend, en dadelijk overgegaan tot de behandeling der zaak.

De regter is echter bevoegd om gewigtige redenen, hetzij ambtshalve, hetzij op verzoek van den beklaagde, de zaak voor een bepaalden of voor een onbepaalden tijd uit te stellen.

Artikel 140.

De veroordeelde kan tegen de uitspraak verzet doen tot op den veertienden dag nadat hij tot het ondergaan der straf is aangehouden, of door zijne gijzeling, of door op zijne goederen gelegd beslag, de uitspraak is ten uitvoer gelegd.

Het verzet geschiedt bij verklaring door den veroordeelde of zijnen bijzonder tot dat einde gemachtigde afgelegd ter kanselarij van het consulaat, met keuze van woonplaats ter plaatse waar het consulaat gevestigd is.

Het doet van regtswege de veroordeeling vervallen.

Artikel 141.

De veroordeelde, die in verzet gekomen is, wordt op nieuw gedagvaard, op de wijze voorgeschreven bij de artt. 128 en 129, zonder dat er echter in dat geval meer dan één dag tusschen de dagvaarding en de verschijning behoeft te verloopen.

Verschijnt de beklaagde op de nieuwe dagvaarding, de zaak wordt op de gewone wijze behandeld.

Verschijnt hij niet, het verzet wordt vervallen verklaard en de uitspraak bij verstek ten uitvoer gelegd of verder uitgevoerd.

De regter is echter bevoegd, bij niet-verschijning van den beklaagde, de behandeling der zaak uit te stellen, overeenkomstig het bepaalde bij het tweede lid van art. 139.

Artikel 142.

De kosten, waarin de veroordeelde bij verstek is verwezen, en die, welke ter uitvoering van de uitspraak reeds zijn gemaakt, blijven altijd te zijnen laste, tenzij op het verzet de oorspronkelijke dagvaarding worde nietig verklaard, of, in geval van vrijspraak, de beklaagde bij de behandeling van het verzet hebbe bewezen, dat hij in de onmogelijkheid is geweest op de dagvaarding te verschijnen.

In het laatste geval kan hij, ook bij veroordeeling, worden ontheven van de kosten, waarin hij bij verstek is verwezen.

§ 5. *Regtsgeding in hooger beroep.*

Artikel 143.

Zoowel de niet bij verstek veroordeelden, als de prokureur-generaal bij het geregtshof te *Amsterdam* of de officier van justitie bij den raad van justitie te *Batavia*, zijn bevoegd in hooger beroep te komen van de uitspraken in strafzaken door de consulaire regtbanken gewezen, met inachtneming der volgende bepalingen:

De genoemde ambtenaren kunnen alleen in hooger beroep komen van vonnissen, houdende vrijspraak, ontslag van regtsvervolging of onbevoegd-verklaring.

Deze beperking geldt niet in het geval dat de veroordeelde mede in hooger beroep is gekomen.

Tegen vonnissen, die geene eindvonnissen zijn, is het hooger beroep slechts gelijktijdig met dat van het eindvonnis toegelaten.

Ten aanzien van de eindvonnissen der consulaire regtbanken gelden art. 124 en het 1ste lid van art. 125.

Artikel 144.

De termijn om in hooger beroep te komen is voor den beklaagde van veertien dagen, voor den prokureur-generaal bij het geregtshof te *Amsterdam* en voor den officier van justitie bij den raad van justitie te *Batavia*, van zes maanden, na de uitspraak van het vonnis.

Artikel 145.

Het hooger beroep wordt ingesteld door den veroordeelde bij eene verklaring, door hem of zijnen tot dat einde bijzonder gemagtigde afgelegd ter kanselarij van het consulaat, en door de in het vorig artikel genoemde ambtenaren bij eene verklaring ter griffie van het geregtshof te *Amsterdam* of van den raad van justitie te *Batavia*, welke binnen den in het vorig artikel gestelden termijn aan den beklaagde moet worden beteekend.

Artikel 146.

De veroordeelde, indien hij zich in verzekerde bewaring bevindt, wordt door den consulairen ambtenaar naar *Nederland* of naar *Nederlandsch-Indie* gezonden, en gebragt naar het huis van bewaring of van arrest te *Amsterdam* of te *Batavia*.

Artikel 147.

Onmiddellijk na aankomst der stukken en van den veroordeelde, zoo hij zich in verzekerde bewaring bevindt, wordt het appel aangebragt ter teregtzitting van het geregtshof te *Amsterdam* of van den raad van justitie te *Batavia*.

Artikel 148.

Het hooger beroep wordt behandeld overeenkomstig de voorschriften hetzij van het Nederlandsche Wetboek van Strafvordering, betrekkelijk het hooger beroep van vonnissen der arrondissements-regtbanken, hetzij van die van het Reglement op de Strafvordering in *Nederlandsch-Indië* betrekkelijk het hooger beroep in zake van overtreding, naar mate de zaak bij het geregtshof te *Amsterdam* of bij den raad van justitie te *Batavia* wordt aangebragt.

Artikel 149.

De veroordeelde, wiens voorloopige gevangenneming niet is gelast, of aan wien het vergund is zekerheid te stellen, is niet verpligt in persoon te verschijnen, en kan zich laten vertegenwoordigen door een bijzonder daartoe gemagtigde.

Artikel 151. (1)

Indien de regter in hooger beroep bevindt, dat het feit, waarvan de consulaire regtbank heeft kennis genomen, een

---

(1) Art. 150 is vervallen krachtens artikel 19 der wet van den 15den April 1886 (*Staatsblad* no. 63).

misdrijf oplevert, tot de kennisneming van de arrondissements-regtbank te *Amsterdam* of den raad van justitie te *Batavia* behoorende, wordt gehandeld als volgt:

Wanneer het voorloopig onderzoek gevolgd is geweest van de bevestiging en confrontatie der getuigen, overeenkomstig § 3 van deze afdeeling, wordt de beklaagde verwezen naar 's hofs of 's raads openbare teregtzitting, met bevel tot gevangenneming of gevangenhouding.

Wanneer de gehouden instructie onvolledig of niet gevolgd is geweest van de bevestiging en confrontatie der getuigen, draagt het hof of de raad, alvorens te handelen als in de voorgaande zinsnede bepaald is, de aanvulling van het onderzoek op aan den bevoegden consulairen ambtenaar, of, wanneer daartoe mogelijkheid bestaat, aan een raadsheer of regter-commissaris, met of zonder bevel van gevangenneming of gevangenhouding.

§ 6. *Regtsgeding in zake van misdrijf, waarvan de kennisneming in eersten aanleg de bevoegdheid van de consulaire regtbank te boven gaat.*

Artikel 152.

In de gevallen, voorzien bij de artt. 122 en 138, derde lid, wordt het bevelschrift der consulaire regtbank onmiddellijk aan den beklaagde beteekend.

De beklaagde wordt daarna door den consulairen ambtenaar bij de eerste geschikte gelegenheid naar *Nederland* of *Nederlandsch-Indie* gezonden en met overlegging der processtukken en stukken van overtuiging, verwezen naar den officier van justitie bij de arrondissements-regtbank te *Amsterdam* of naar den officier van justitie bij den raad van justitie te *Batavia*, volgens de onderscheiding in art. 23 gemaakt.

Artikel 153.

De officier van justitie brengt, binnen tien dagen na ontvangst der stukken, verslag uit in de raadkamer, door welke verder gehandeld wordt overeenkomstig de Nederlandsche of Nederlandsch-Indische wetgeving, onverminderd het bepaalde bij het volgend artikel.

De beklaagde kan vóór den afloop van den in het eerste lid van dit artikel gestelden termijn eene memorie aan de regtbank of aan den raad inleveren. De bevoegdheid daartoe wordt hem bij de in het vorig artikel bevolen beteekening kenbaar gemaakt.

Artikel 154.

Indien de raadkamer bevindt dat het feit behoort tot de bevoegdheid van de consulaire regtbank of den consulairen ambtenaar, en dat er genoegzame gronden zijn tot verdere

vervolging, verwijst zij de zaak naar de openbare teregtzitting, om te worden behandeld op de wijze, voorgeschreven bij den zesden titel van het Wetboek van Strafvordering of bij den vijfden titel van het Reglement op de Strafvordering in *Nederlandsch-Indië*, of bij de wettelijke bepalingen, waardoor die titels later vervangen mogten worden. Zij kan in dat geval de invrijheidstelling van den beklaagde gelasten.

Artikel 155.

De regtbank of de raad van justitie, krachtens het vorig artikel met de behandeling der zaak belast, regelt zich naar de bepalingen der Nederlandsche of Nederlandsch-Indische wetgeving, behoudens de volgende uitzonderingen:

Ter teregtzitting wordt voorlezing gedaan van de stukken der zaak en kan worden volstaan met de oproeping der getuigen, die zich tijdens de behandeling in *Nederland* of *Nederlandsch-Indie* bevinden.

De beëedigde verklaringen, in de instructie afgelegd door de overige getuigen, gelden als wettig bewijsmiddel.

De beklaagde, die zich op vrije voeten bevindt, kan zich door een bijzonderen gemagtigde doen vertegenwoordigen.

De regtbank of de raad van justitie kan de gevangenisstraf of hechtenis vervangen door eene boete, overeenkomstig art. 26.

Artikel 156.

Wordt de beklaagde ter zake van een misdrijf, ingevolge artikel 23 tot de kennisneming van de arrondissements-regtbank te *Amsterdam* of van den Raad van Justitie te *Batavia* behoorende, naar de openbare teregtzitting verwezen, dan wordt het vonnis van verwijzing hem gelijktijdig met de dagvaarding of akte van beschuldiging beteekend.

Ten aanzien van de voorziening in cassatie of het verzet tegen het vonnis van verwijzing en van de toevoeging van een raadsman gelden de bepalingen van het Nederlandsche of Nederlandsch Indische regt.

Artikel 157.

De zaak wordt op de teregtzitting behandeld en afgedaan overeenkomstig den vijfden titel van het Wetboek van Strafvordering of den vierden titel van het reglement op de Strafvordering in *Nederlandsch-Indië*, of de bepalingen, waardoor die titels later vervangen mochten worden, behoudens de volgende uitzonderingen:

Ter teregtzitting wordt voorlezing gedaan van de stukken der zaak, en kan worden volstaan met de oproeping der getuigen, die zich tijdens de behandeling in *Nederland* of in *Nederlandsch-Indië* bevinden.

De beëedigde verklaringen, in de instructie afgelegd door de overige getuigen, gelden als wettig bewijsmiddel.

Artikel 158.

Indien de beklaagde voortvlugtig is, wordt gehandeld overeenkomstig de bepalingen, voor dat geval in *Nederland* of *Nederlandsch Indië* van kracht.

OVERGANGSBEPALING.

Artikel 159.

De hangende regtsgedingen blijven onderworpen aan de kennisneming des regters, voor wien zij, vóór het in werking treden dezer wet, zijn aanhangig gemaakt.

SLOTBEPALING.

Artikel 160.

Deze wet treedt in werking op een nader door Ons te bepalen tijdstip.

Heeft de opneming daarvan in het *Publicatie-blad* bevolen.

Gedaan te Willemstad, den 13n. October 1887.

N. VAN DEN BRANDHOF.

De Gouvernements Secretaris,
HELLMUND.

Uitgegeven den 16n. November 1887.

De Gouvernements Secretaris,
HELLMUND.